

Ако президентът Румен Радев беше журналист

Написано от Христо Христов
Вторник, 24 Септември 2019 15:46

„Привидно може да има свобода и да се твърди, че няма намеса в работата на медиите, но да са създадени такива условия и финансови зависимости, както и организационни разпоредби, които да карат журналистите сами да се цензурират”.

Това заявление направи президентът Румен Радев пред български журналисти в Ню Йорк, където е за участие в 74-та редовна сесия на Общото събрание на ООН.

Коментарът му вероятно е породен от въпроси на представители на наши медии в контекста на продължаващия скандал с БНР (прессекретариатът на държавния глава не е сметнал това за важен въпрос и казаното от Радев липсва на президентската страница като негов коментар, б.а.)

Въпросът изглежда е заварил Румен Радев неподготвен, защото отговорът му не е верен и е далеч от истинските проблеми. От думите му излиза, че държавният глава вижда като основен проблем автоцензурата сред журналистите.

Вероятно сред някои журналисти такова явление може да съществува днес, но то в никакъв случай не е основният проблем на медийната среда в България.

Последният и продължаващ скандал за налагане на цензура чрез отстраняване на неудобен журналист в Българското национално радио опровергава напълно държавния глава.

Ако президентът Румен Радев беше журналист

Написано от Христо Христов
Вторник, 24 Септември 2019 15:46

Случаят със Силвия Великова показва, че не само в качествените и почтени журналисти няма автоцензура, но има и съпротива срещу цензурата, тоест – липсата на страх от силните на властта независимо за коя държавна власт става въпрос.

Ако беше журналист Румен Радев щеше поне малко да знае, че основния проблем на българските медии е техните собственици.

Отдавна в по-големите частни медии нарежданията към журналистите не идват от главния редактор, а от собственика на съответната медия.

И това е страшното. А собствениците на медии в България рядко имат само чист медиен бизнес, който да им гарантира финансова независимост. Те имат медии, чрез които влияят в една или друга посока за останалото, което вършат.

Скандалът в БНР просто илюстрира нова фаза, че външни фактори се опитват в държавните медии да налагат определени решения чрез ръководството на държавното радио в случая.

Ако Радев беше журналист щеше да знае, че от началото на прехода области като реклама и пиар са в ръцете на бизнесмени, осветени като сътрудници на тоталитарните комунистически служби, тема от която той бяга и не е коментирал до момента.

И на последно, но не по значение място, ако Румен Радев беше журналист, щеше да знае, че истинската и независима журналистка е призвание, отстояване и струва скъпо на тези, които са я избрали, а не е просто даденост.

Но подобни погрешни преценки като тези на държавния глава за медиите са често срещано явление сред българските политици, които нямат необходимата подготовка, когато коментират всеки изникнал проблем.